

Sveto jevan elije po Jovanu

Glava 1

1. U početku bješe rije , i rije bješe u Boga, i Bog bješe rije .

2. Ona bješe u početku u Boga.

3. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postao što je postao.

4. U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima.

5. I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuže.

6. Posla Bog ovjeka po imenu Jovana.

7. Onaj dođe za svjedočanstvo da svjedoči za vidjelo da svi vjeruju krozanj.

8. On ne bješe vidjelo, nego da svjedoči za vidjelo.

9. Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga ovjeka koji dolazi na svijet.

10. Na svijetu bješe, i svijet krozanj posta, i svijet ga ne pozna.

11. K svojim a dođe, i svoji ga ne primiše.

12. A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi B ožiji, koji vjeruju u ime njegovo,

13. Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.

14. I rije postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao

jedinorodnoga od oca.

15. Jovan svjedoči za njega i u njegovim govorima: Ova je riječ koja je pred mnom postala, jer prije mene je.

16. I od punosti njegove mi svi uzemo blagodat za blagodat.

17. Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postala od Isusa Hrista.

18. Boga niko nije vidio nikad: jednorodni sin koji je u narodu, on ga javi.

19. Ovo je svjedočanstvo Jovanovo kad poslaše ljudi iz Jerusalema sveštenike i Levite da ga zapitaju: Ko si ti?

20. I on prizna, i ne zataja, i prizna: Ja nijesam Hristos.

21. I zapitaše ga: Ko si dakle? Jesi li Ilija? I reče: Nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: Nijesam.

22. A oni im rekoše: Ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe?

23. Reče: Ja sam glas onoga što više u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok.

24. I bijahu poslanici od fariseja,

25. I zapitaše ga govoreći mu: Zašto dakle kršavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok?

26. Odgovori im Jovan govoreći: Ja kršavam vodom, a među vama stoji koga vi ne znate.

27. On je onaj što je došao za mnom, koji je pred mnom; kom je nijesam dostojan odriješiti remena na

obu i njegovoj.

28. Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršavaše.

29. A sutra dan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i re e: Gle, jagnje Božije koje uze na se grijehe svijeta.

30. Ovo je onaj za koga ja rekoh: za mnom ide ovjek koji predamnom postade, jer prije mene bješe.

31. I ja ga ne znadoh; nego da se javi Izrailju za to ja do o h da krstim vodom .

32. I svjedo i Jovan govore i: Vidjeh D uha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu.

33. I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom on m i re e: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njem u to je onaj koji e krstiti D uhom svetijem.

34. I ja vidjeh i zasvjedo ih da je ovaj sin Božij.

35. A sju tradan opet stajaše Jovan i dvojica od u enika njegovijeh.

36. I vidjevši Isusa gdje ide, re e: Gle, jagnje Božije.

37. I uše ga oba u enika kad govoraše, i otidoše za Isusom

38. A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim , re e im : šta ete? A oni mu rekoše: Ravi! (ko je zna i: u itelju) gdje stojiš?

39. I re e im : Do ite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata.

40. A jedan od dvojice koji uše od Jovana i i ahu za

njim bijaše Andrija brat Simona Petra;

41. Ona je najprije brata svojega Simona, i reče mu: Mina osmo Mesiju, koje zna i Hristos.

42. I dovede ga k Isusu. A Isus pogledavši nanj reče: Ti si Simon, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kifa, koje zna i Petar.

43. A sju tradan nam isli izi u Galileju, ina je Filipa, i reče mu: Hajde za mnom.

44. A Filip bijaše iz Vitsaide iz grada Andrijna i Petrova.

45. Filip na je Natanaila, i reče mu: Za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, na osmog, Isusa sina Josifova iz Nazareta.

46. I reče mu Natanailo: Iz Nazareta može li biti što dobro? Reče mu Filip: Dođi i viđi.

47. A Isus vidjevši Natanaila gdje ide k njemu reče za njega: Evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva.

48. Reče mu Natanailo: Kako me poznaješ? Odgovori Isus i reče mu: Prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom.

49. Odgovori Natanailo i reče mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car Izrailjev.

50. Odgovori Isus i reče mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom za to vjeruješ; vidje eš više od ovoga.

51. I reče mu: Zaista, zaista vam kažem: odsele će te vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije gdje se penju i silaze k sinu ovjeijemu.

Glava 2

1. I u tre i dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova.

2. A pozvan bješe i Isus i uenici njegovina svadbu.

3. I kad nesta vina, re e mati Isusova njemu: Nemaju vina.

4. Isus joj re e: što je meni do tebe, ženo? Još nije došao moj as.

5. Re e mati njegova slugama: što god vam re e uinite.

6. A ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh po obiaju ivuetskoga išenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

7. Re e im Isus: Napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha.

8. I re e im: Zahvatite sad, i nosite kumu. I odnesoše.

9. A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše otkuda je (a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu), zovnu kum ženika,

10. I re e mu: Svaki ovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju onda ravije; a ti si uvao dobro vino doslije.

11. Ovu in i Isus po etak udesim a u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i uenici njegovi vjerovali su.

12. Po tom si e u Kapernaum, on i mati njegova, i braća njegova, i uenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana.

13. I blizu bješe pasha ivuaska, i izi e Isus u

Jerusalim.

14. I na e u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu.

15. I na inivši bi od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i mijenjahu im a prosu novce i stolove ispremeta;

16. I re e onim a što prodavahu golubove: Nosite to odavde, i neinite od doma oca m o jega doma trgova koga.

17. A u enici se njegov i opomenuše da u pismu stoji: Revnost za ku u tvoju izjede me.

18. A ivuti odgovaraju i rekoše mu: Kakav nam znak pokazuješ, da to možeš initi?

19. Isus odgovori i re e im : Razvalite ovu crkvu i za tri dana u je podignuti.

20. A ivuti rekoše: etrdeset i šest godina gra ena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš?

21. A on govoraše za crkvu tijela svojega.

22. A kad usta iz m rtvijeh, opomenuše se u enici njegov i da ovo govoraše, i vjerovaše pismu i rije i koju re e Isus.

23. I kad bješe u Jerusalem u na praznik pashe, mnogi vjerovaše u ime njegovo, vide i udesa njegova koja injaše.

24. A li Isus ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše,

25. I ne trebaše mu da ko svjedo i za ovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u ovjeku.

Glava 3

1. Bijaše pak uvijek me u farisejima. po imenu Nikodim knez ivutski.

2. Otvaj do e k Isusu no u ire em u: Ravi! znam o da si ti uitelj od Boga došao; jer niko ne može udesa ovijeh initi koja ti iniš ako nije Boge njim .

3. Odgovori Isus ire em u: Zaista, zaista ti kažem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Božijega.

4. Re e Nikodim njem u: Kako se može uvijek roditi kad je star? da li može po drugiputu i u utrobu matere svoje i roditi se?

5. Odgovori Isus: Zaista, zaista ti kažem : ako se ko ne rodi vodom i Duhom , ne može u i u carstvo Božije.

6. što je ro eno od tijela, tijelo je; a što je ro eno od Duha, duh je.

7. Ne udi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi.

8. Duh diše gdje ho e, i glas njegov uješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide: tako je svaki uvijek koji je ro en od Duha.

9. Odgovori Nikodim , ire em u: Kako može to biti?

10. Isus odgovori ire em u: Tisi uitelj Izrailjev, i to li ne znaš?

11. Zaista, zaista ti kažem da mi govorim o što znam o i svjedodim o što vidjesm o, i svjedodanstva našega ne primate.

12. Kad vam kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako ete vjerovati ako vam kažem nebesko?

13. Iniko se ne pope na nebo osim koji si e s neba. sin ov je ij koji je na nebu.

14. I kao što M ojsije pod iže zm iju u pustinji, tako treba sin ov je ij da se pod igne,

15. Da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život v je ni:

16. Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da ni jedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da im a život v je ni.

17. Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase krozanj.

18. Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje ve je osu en, jer ne vjerova u im e jed inorodnoga sina B ožijega.

19. A sud je ovaj što vidjelo do e na svijet, i ljudima om ilje ve m a tam a nego li vidjelo; jer njihova djela bijahu zla.

20. Jer svaki koji zlo in im rzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer su zla.

21. A ko istinu in i ide k vidjelu da se vide djela njegova, jer su u B ogu u in jena.

22. A po tom dodje Isus iu enic i njegov iu Judejsku zem lju, i ond je živ ljaše s njim a i krš avaše.

23. A Jovan krš avaše u E nonu blizu S aim a, jer ond je b ješe m nogo vode; i dolazahu te ih krš avaše.

24. Jer još ne bijaše Jovan ba en u tam nicu.

25. Tada postade raspra m e u u enicim a Jovanovijem i ivu tim a oko iš enja.

26. I do oše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedožio, evo on kršava, i svi idu k njemu.

27. Jovan odgovori i reče: Ne može ovjek ništa primati ako mu ne bude dano s neba.

28. Vi samim eni svjedožite da reko: Ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim.

29. Ko ima nevjestu ženik je, a prijatelj ženikov stoji i slušaga, i radoš u raduje se glasu ženikovu. Ova dakle radost moja ispuni se.

30. Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem.

31. Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.

32. I što vidje i u ono svjedoži; i svjedoanstva njegova niko ne prima.

33. Koji primi njegovo svjedoanstvo, potvrdi da je Bog istinit.

34. Jer koga Bog posla, onaj rije i Božije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru.

35. Jer otac ljubi sina, i sve daje u ruke njegove.

36. Ko vjeruje sina, ima život vječni; a ko ne vjeruje sina, neće vidjeti života, nego gnjev Božij ostaje na njemu.

Glava 4

1. Kad razum je dakle Gospod da su u li fariseji da Isus više uenika dobija i kršava nego Jovan

2. (Isus pak sam ne kršavaše nego u enicinjegovi),

3. Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju.

4. A valjalo mu je proći kroz Samariju.

5. Tako dođe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josifu sinu svojemu.

6. A ondje bijaše izvor Jakovljev; i Isus umoran od puta sjedjao na izvoru; a bijaše oko šestoga sahata.

7. Dođe žena Samarjanka da zahvati vode; reče joj Isus: Daj mi da pijem.

8. (Jer u enicinjegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.)

9. Reče mu žena Samarjanka: Kako ti, ivutin budući, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se ivutine mijesaju sa Samarjanima.

10. Odgovori Isus i reče joj: Da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu.

11. Reče mu žena: Gospode! ni zahvatiti nemašim, a studenac je dubok, odakle ćeš dakle uzeti vodu živu?

12. E da li si ti veći od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova?

13. Odgovori Isus i reče joj: Svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti;

14. A koji pije od vode koju umuja datine će ožednjeti do vijeka; nego voda što umuja dati bi eu njemu izvor vode koja te u životvjeće.

15. Reče mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne

žednim niti da dolazim ovamo na vodu.

16. Re e joj Isus: Idi zovni muža svojega, i do i ovamo.

17. O dgovori žena i re e mu: Nem am muža. Re e joj Isus: Dobro si kazala: nem am muža;

18. Jer si pet muževa im ala, i sad koga im aš nije ti muž; to si pravo kazala.

19. Re e mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok.

20. O ci naši m oliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalmu mjesto gdje se treba moliti.

21. Re e joj Isus: Ženo! vjeruj m i da ide vrijeme kad se ne ete moliti ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalmu.

22. V ine znate em u se m olite; a m i znam o emu se m olim o: jer je spasen ije od ivu ta.

23. A li ide vrijeme, i ve je nastalo, kad e se pravi bogom oljci m oliti ocu duhom i istinom , jer otac ho e takovijeh bogomoljaca.

24. Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

25. Re e mu žena: Znam da e do i M esija koji se zove H ristos, kad on do e kaza e nam sve.

26. Re e joj Isus: Ja sam koji s tobom govorim .

27. I tada do oše u enici njegov i, i u ahu se gdje govoraše sa ženom ; ali ni jedan ne re e: šta ho eš? ili šta govoriš s njom?

28. A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i re e ljudima:

29. Hodite da vidite ovjeka koji mi kaza sve što sam učinila: da nije to Hristos?

30. Izi oše dakle iz grada i po oše k njemu.

31. A u enici njegovim oljahu ga me u tijem govore i: Ravi! jedi.

32. A on im re e: Ja im am jelo da jedem za koje vine znate.

33. Tada u enici govorahu me u sobom: Ve ako mu ko donese da jede?

34. A on im re e: Jelo je moje da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao.

35. Ne kažete li vi da su još etiri mjeseca pa e žetva prispjeti? E to, velim vam: podignite o i svoje i vidite njive kako su ve žute za žetvu.

36. I koji žn je prima platu, i sabira rod za život vje ni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žn je;

37. Jer je u tom istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žn je.

38. Ja vas poslah da žnjete gdje se vine trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov u oste.

39. I iz grada onoga mnogi od Samarjana vjerovali su za bjesedu žene koja svjedo aše: Kaza mi sve što sam učinila.

40. Kad do oše dakle Samarjanik njemu, m oljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana.

41. I mnogih više vjerovali su za njegovu besjedu.

42. A ženi govorahu: Sad ne vjerujem o više za tvoju besjedu, jer sam i usm o i poznasm o da je ovaj zaista

spas svijetu, Hristos.

43. A poslije dva dana izi e odande, i otide u Galileju;

44. Jer sam Isus svjedo aše da prorok na svojoj postojbini nema a sti.

45. A kad do e u Galileju, prim iše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve što u in i u Jerusalmu na praznik; jer i oni idoše na praznik.

46. Do e pak Isus opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev ovjek kojega sin bolovaše u Kapernaumu.

47. Ovaj uvši da Isus do e iz Judeje u Galileju do e k njemu i moljaše ga da si e i da mu iscijeli sina; jer bijaše na smrti.

48. I re e mu Isus: Ako ne vidite znaka i udesa ne vjerujete.

49. Re e mu carev ovjek: Gospode! si i dok nije umrlo dijete moje.

50. Re e mu Isus: Idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova ovjek rije i koje mu re e Isus, i po e.

51. A odmah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove i javiše mu govore i: Sin je tvoj zdrav.

52. Tada pitaše za sahatu kojim u lakše bi; i kazaše mu: Ju e u sedmom sahatu pusti ga groznica.

53. Tada razum je otac da bješe onaj sahatu kojim u re e Isus: Sin je tvoj zdrav. I vjerova on i sva ku a njegova.

54. Ovo opet drugo udo u in i Isus kad do e iz Judeje u Galileju.

Glava 5

1. A potom bješe praznik židovski, i iziđe Isus u Jerusolim.

2. u Jerusolim u pak kod Ovojijeh vrata imaba banja, koja se zove židovski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova,

3. U kojimaležašemoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji čekahu da se zaljulljivoda;

4. Jer anđeo Gospodnji silažašeu određeno vrijeme u banju imu aše vodu; i koji najprije ulažašepošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je nanjemu.

5. A ondje bijaše jedančovjek koji tridesetiosam godina bješe bolestan.

6. Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je vedavno bolestan, re emu: Ho ešli da budeš zdrav?

7. Odgovori mu bolesni: Da, Gospode; ali nemamčovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja dođem drugisi eprije mene.

8. Re emu Isus: U stani uzmi odar svoj i hodi.

9. I odmah ozdravičovjek, i uzevši odar svoj ho aše. A taj dan bješe subota.

10. Tada govorahu židovima što ozdravi: Danas je subota, i ne valja ti odra nositi.

11. A on im odgovori: Kojim e iscijeli on mi re e: uzmi odar svoj i hodi.

12. A oni ga zapitaše: K o je tajčovjek koji ti re e: uzmi odar svoj i hodi?

13. A iscijeljeni ne znad ijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva m nogo bješe na m jestu .

14. A po tom ga na e Isus u crkvi i re e mu: E to si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore.

15. A ovjek otide i kaza i vu tim a da je ono Isus koji ga iscijeli.

16. I za to gonjahu i vu ti Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer in jaše to u subotu .

17. A Isus im odgovaraše: O tac m oj poslije in i, i ja in im .

18. I za to još više gledahu i vu ti da ga ubiju što ne sam o kvaraše subotu nego i ocem svojijem nazivaše Boga i gra aše se jednak B ogu .

19. A Isus odgovaraju i re e im : Z aista, zaista vam kažem : sin ne m ože ništa in iti sam od sebe nego što vidi da otac in i; jer što on in i ono i sin in i onako;

20. Jer otac ljubi sina, i sve m u pokazuje što sam in i; i pokaza e m u ve a djela od ovijeh da se vi u dite .

21. Jer kako što otac pod iže m rtve i oživ ljuje, tako i sin ko je ho e oživ ljuje .

22. Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud daje sinu .

23. D a svi poštuju sina kao što oca poštuju . K o ne poštu je sina ne poštu je oca koji ga je poslao .

24. Z aista, zaista vam kažem : ko m oju rije sluša i vjeruje onom e koji je m ene poslao, im a život v je ni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz sm rti u život .

25. Z aista, zaista vam kažem : ide as, i ve je nastao, kad e m rtvi u ti glas sina B ožijega, i uvši oživ ljeti .

26. Jer kako što otač im a život u sebi, tako dađe i sinu da im a život u sebi;

27. I dađe m u vlast da i sud in i, jer je sin ov je ij.

28. Ne divite se ovom e, jer ide as u koji e svi koji su u grobov im a u ti glas sina B ožijega,

29. I izi i e koji su in ili dobro u vaskrsen ije života, a koji su in ili zlo u vaskrsen ije suda.

30. Ja ne mogu ništa in iti sam od sebe; kako u jem onako sud im , i sud je m oj pravedan; jer ne traži volje svoje nego volju oca koji me je poslao.

31. A ko ja svjedo im za sebe, svjedo anstvo m oje nije istinito.

32. Im a drugi koji svjedo i za m ene; i znam da je istin ito svjedo anstvo što svjedo i za m ene.

33. V i poslaste k Jovanu, i posvjedo i vam za istinu;

34. A ja ne prim am svjedo anstva od ovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete.

35. O n bješe vidjelo koje goraše i svijetljaše; a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju.

36. A li ja im am svjedo anstvo ve e od Jovanova; jer poslovi koje m i dađe otač da ih svršim , ov i poslovi koje ja rad im svjedo e za m ene da m e otač poslao.

37. I otač koji m e poslao sam svjedo i za m ene. N i glasa njegova kad uste ni lica njegova vidjeste;

38. I rije i njegove nem ate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga on poslao.

39. Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima

život vje ni; i ona svjedo e za m ene.

40. Ine ete da do ete k m eni da im ate život.

41. Ja ne primam slave od ljudi.

42. N ego vas poznajem da ljubavi B ožije nem ate u sebi.

43. Ja do oh u im e oca svojega i ne prim ate m e; ako drugi do e u im e svoje, njega ete prim iti.

44. K ako vi m ožete vjerovati kad prim ate slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tražite?

45. N e m islite da u vas tužiti ocu; im a koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate.

46. Jer da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene.

47. A kad njegovijem pism im a ne vjerujete kako ete vjerovati m ojijem rije im a?

Glava 6

1. Po tom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade.

2. I za njim i aše m noštvo naroda, jer vi ahu udesa njegova koja in jaše na bolesnicim a

3. A Isus izi e na goru, i ondje sje aše s u enicim a svojijem.

4. A b ijaše b lizu pasha praznik ivutski.

5. Podignuvši dak le Isus o i, i vidjevši da m noštvo naroda ide k njem u, re e Filipu: G dje em o kupiti

hljeba da ovi jedu?

6. A ovo govoraše kušaju i ga, jer sam znadijaše šta e
in iti.

7. O dgovori m u Filip : D v jesta groša hljeba nije dosta
da svakome od njih po malo dopadne.

8. R e e m u jedan od u en ika njegov ijeh , A ndrija , brat
Simona Petra:

9. O vd je im a jedno m om e koje im a peth ljebova
je m en ijeh i dv ije ribe ; ali šta je to na to lik i svijet !

10. A Isus re e : Posadite ljude . A b ješe trave m ного
na onome mjestu . Posadi se dakle ljudi na broj oko pet
hiljada .

11. A Isus uzevši one h ljebove , i davši hvalu , dade
u u en icim a , a u en icim a koji bijahu posa en i ; tako
i od riba koliko ht ješe .

12. I kad se nasitiše , re e u en icim a svojim : Skup ite
kom ade što pretekoše da ništa ne propadne .

43. I skup iše , i napuniše dvanaest kotarica kom ada od
peth ljebova je m en ijeh što prete e iza on ijeh što su
jeli .

14. A ljudi vidjevši u do koje u in i Isus govorahu :
Ovo je zaista onaj prorok koji treba da do e na svijet .

15. A kad razum je Isus da ho e da do u da ga uhvate i
da ga u ine carem , otide opet u goru sam .

46. A kad bi u ve e si oše u en icim njegov i pa m ore ,

17. I u oše u la u , i po oše preko m ora u K apernaum .
I ve se bijaše sm r k lo , a Isus ne b ješe došao k njim a .

18. A m ore se podizaše od velikoga vjetra.

19. V ozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkališta ugledaše Isusa gdje ide po m oru i došao blizu do la e, i uplašise se.

20. A on im re e: Ja sam ; ne bojte se.

21. O nda ga s radosti uzeše u la u; i odmah la a bina zem lji u koju i ahu.

22. S ju tradan pak narod koji stajaše preko m ora kad vidje da la e druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju u oše u enicinjegovi, i da ne u e Isus u enicima svojijem u la u nego sam i u enicinjegovi otidoše,

23. A druge la e iz Tiverijade do oše blizu onog m jesta gdje jedoše hljeb kad G ospod dade hvalu,

24. K ad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni u enikanjegovijeh, u oše ioniu la e, i do oše i Kapernaum da traže Isusa.

25. I našavši ga preko m ora rekoše m u: R avi! kad si došao ovamo?

26. Isus im odgovori i re e: Zaista, zaista vam kažem : ne tažite m e što udesa vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se.

27 Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vje ni život, koje e vam dati sin ovje ij, jer ovoga potvrdi otac Bog.

28. A oni m u rekoše: šta em o initi da radim o djela B ožija?

29. O dgovori Isus i re e im : O vo je djelo B ožije da

vjerujete onoga koga on posla.

30. A oni mu rekoše: Kakav dakle ti pokazuješ znak da vidim o i da ti vjerujem o? šta radiš ti?

31. Očevi naši jedoše manju u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu.

32. Tada im reče Isus: Zaista, zaista vam kažem: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba;

33. Jer je hljeb Bожий onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.

34. Tada mu rekoše: Gospode! daj nam svagda taj hljeb.

35. A Isus im reče: Ja sam hljeb života: koji meni dolazi ne ote ogladnjeti, i koji mene vjeruje ne ote nikad ožednjeti.

36. Nego vam kazah da me i vi vidjeste i ne vjerujete.

37. Sve što meni daje otac kome i dođi; i koji dolazi kome i ne uga istjerati na polje.

38. Jer si o s neba ne daš inim volju svoju, nego volju oca koji me posla.

39. A ovo je volja oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u posljednji dan.

40. A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima život vječni; i ja uga vaskrsnuti u posljednji dan.

44. Tada vikahu živući na njega što reče: Ja sam hljeb koji si o s neba,

42. I govorahu: Nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znam oca i mater? kako dakle on govori: ja si oho s neba?

43. Onda Isus odgovori im: Ne vidite me u sobom.

44. Niko ne može doći k meni ako ga ne dovede otac koji me posla; a ja u ga vaskrsnuti u posljednji dan.

45. U prorocima stoji napisano: i bi e svinu eni od Boga. Svaki koji uje od oca i nauči, doći e k meni.

46. Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca.

47. Zaista, zaista vam kaže: koji vjeruje mene ima život vječni.

48. Ja sam hljeb života.

49. Očevi vaši jedoše manju u pustinji, i pomriješe.

50. Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre.

51. Ja sam hljeb živ koji si e s neba; koji jede od ovoga hljeba življe e va vijek; i hljeb koji u ja dati tijelo je moje, koje u dati za život svijeta.

52. A živući se prepirahu me u sobom govoreći: Kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedem o?

53. A Isus im re e: Zaista, zaista vam kažem: ako ne jedete tijela sina ovje ijega i ne pijete krvi njegove, ne e te im ati života u sebi.

54. Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima život vječni, i ja u ga vaskrsnuti u posljednji dan:

55. Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo piće.

56. Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

57. Kao što me posla živio otac, i ja živim oca radi; i koji jede mene i on će živjeti mene radi.

58. Ovo je hleb koji si se neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manju, i pomiješe; koji jede hleb ovaj življe će va vijek.

59. Ovo reče u zbornici kad ušao u Kapernaumu.

60. Tada mnogim od učenika njegovih koji slušahu rekoše: Ovo je tvrda besjeda! ko je može slušati?

61. A Isus znajući u sebi da učenicima njegovim uvažavajući to, reče im: Zar vas ovo sablažnjava?

62. A kad vidite sina ovog je ijega da odlazi gore gdje je prije bio?

63. Duh je ono što oživljava; tijelo ne pomaže ništa. Riječi koje vam ja rekoh duh su i život su.

64. A li imaju neki među vama koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od početka koji su što ne vjeruju, i ko će ga izdati.

65. I reče: Za to vam rekoh da niko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od oca mojega.

66. Od tada mnogim od učenika njegovih otiđoše natrag, i više ne bijaše s njim.

67. A Isus reče dvanaestoricima: Da ne oteđete i vi otići?

68. Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! kome oteđe otići? Ti im aš riječi vje noga života.

69. I mi vjerovasm o i poznasm o da si ti Hristos, sin Boga živoga.

70. Isus im odgovori: Ne izbrah li ja vas dvanaestoricu, i jedan je od vas avo?

71. A govoraše za Judu Simonova Iskariota, jer ga on š aše izdati, i bijaše jedan od dvanaestorice.

Glava 7

1. I po tom ho aše Isus po Galileji; jer po Judeji ne š adijaše da hodi, jer gledahu ivuti da ga ubiju.

2. Bijaše pak blizu praznik ivutski gra enje sjenica.

3. Tada mu rekoše bra a njegova: Izi odavde i idi u Judeju, da i u enici tvoji vide djela tvoja koja iniš;

4. Jerniko ne iništo tajno a sam traži da je poznat. Ako to iniš javi sebe svijetu.

5. Jernibra a njegova ne vjerovahu ga.

6. Tada im re e Isus: Vrijem em oje još m ije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo.

7. Ne m ože svijet m rziti na vas: a na m ene m rzi, jer ja svjedo im zanj da su djela njegova zla.

8. V izi ite na praznik ovaj: ja još ne u izi i na praznik ovaj, jer se m oje vrijeme još nije navršilo.

9. Re kavši im ovo osta u Galileji.

10. A kad izi oše bra a njegova na praznik, tada i sam izi e, ne javno nego kao tajno.

11. A ivuti ga tražahu na praznik i govorahu: Gdje je on?

12. I bijahu zanj mnoge raspre u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: Nije, nego vara narod.

13. A li niko ne govoraše javno zanj od straha ivutskoga.

14. A li odmah u polovini praznika iziše Isus u crkvu i u aše.

15. I divljahu se ivuti govore i: Kako ovaj zna knjige a nije se uio?

16. Tada im odgovori Isus i reče: Moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao.

17. Ko hoće njegovu volju tvoriti, razum je e je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.

18. Koji govori sam od sebe, slavu svoju traži; a ko traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde.

19. Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Za što tražite da me ubijete?

20. Odgovori narod i reče: Jeli avo u tebi? ko traži da te ubije?

21. Odgovori Isus i reče im: Jedno djelo u inih i svi se divite tome.

22. Mojsije vam dade da se obrezujete (ne kao da je od Mojsija nego od otaca); i u subotu obrezujete ovjeka.

23. A ko se ovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega ovjeka iscijeliti u subotu?

24. Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

25. Tada govorahu neki od Jerusalimljana: Nije li to onaj kojega traže da ubiju?

26. Igle, kako govori slobodno i ništa mu ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos?

27. A li ovoga znam otkuda je; a Hristos kad dođe, niko ne može znati otkuda je.

28. Tada Isus povika u crkvi i reče: Imene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne dođoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate.

29. Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla.

30. Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu nanj ruke, jer još ne bijaše došao čas njegov.

31. A od naroda mnogi ga vjerovali, i govorahu: Kad dođe Hristos, da li će više čudesa činiti nego ovaj što čini?

32. Čuše fariseji od naroda takov govora za njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenici sluge da ga uhvate.

33. Tada reče Isus: Još sam malo vremena s vama, pa idite k onome koji me posla.

34. Tražite me i ne čete me na i; igdje sam ja vine možete doći.

35. A živuti rekoše me u sobom: Kuda će ovaj i da ga mine na em o? Ne čeli i ime u rastrkane Grke, i Grke učiti?

36. Šta zna i ova riječ što reče: tražite me i ne čete me na i; igdje sam ja vine možete doći?

37. A u posljednji velik dan praznika stajao Isus i

vikaše govoreći: Kako je žedan neka dođe k meni i pije.

38. Kojim e vjeruje, kao što pijem o re e, iz njegova tijela ote i e rijeke žive vode.

39. A ovo re e za D uha kojega poslije prim iše oni koji vjeruju u im e njegovo: jer D uh sveti još ne bješe na njim a, jer Isus još ne bješe proslavljen.

40. A mnogi od naroda u vši ove rije i govorahu: Ovo je zaista prorok.

41. Drugi govorahu: Ovo je Hristos. A jedni govorahu: Zar e H ristos iz G alileje do i?

42. N e kaza li pism o da e H ristos do i od sjem ena D avidova, i iz sela V itlejem a odak le bješe D avid?

43. Tako raspra postade u narodu njega radi.

44. A neki od njih š adijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku nanj.

45. D o oše pak sluge ka glavarim a svešten i kijem i farisejim a; i oni im rekoše: Za što ga ne dovedoste?

46. A sluge odgovoriše: N ikad ovjek nije tako govorio kao ovaj ovjek.

47. Tada im odgovoriše fariseji: Zar se i v i prevariste?

48. Vjerova li ga ko od knezova ili od fariseja?

49. Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, proklet je.

50. R e e im N ikod im što dolazi k njem u no u, koji bješe jedan od njih:

51. E da li zakon naš sudi ovjeku dok le ga najprije ne sasluša i dozna šta in i?

52. Odgovoriše mu i rekoše: Nije li i ti iz Galileje? Razgledaj i vi i da prorok iz Galileje ne dolazi.

53. I otidoše svaki svojoj kući.

Glava 8

1. A Isus otide na goru Maslinsku.

2. A u jutru opet dođe u crkvu, i sav narod i aše k njemu; i sjedavši u aše ih.

3. A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubi, i postavivši je na srijedu

4. Rekoše mu: Učitelju! ova je žena uhvaćena sad u preljubi;

5. A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove kamene ubijamo; a ti šta veliš?

6. Ovo pak rekoše kušaju ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše prstom po zemlji (ne gledaju ni na njih).

7. A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reče im: Koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nj.

8. Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji.

9. A kad oni to čuše, i pokarani budu i od svoje savjesti izlažahu jedan za drugim po evšij od starješina do posljednjih; i osta Isus sam i žena stoje i na srijedi.

10. A kad se Isus ispravi, i ne vidjevši ni jednoga do samu ženu, reče joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Ni jedan te ne osudi?

11. A ona reče: Ni jedan, Gospode! A Isus joj reče: Ni

ja te ne osuđujem ; idi, i odsele više ne griješi.

12. Isus im pak opet reče: Ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnoga neće hoditi po tamni, nego će imati vidjelo života.

13. Tada mu rekoše fariseji: Ti sam za sebe svjedočiš: svjedočanstvo tvoje nije istinito.

14. Isus odgovori im reče: Ako ja svjedočim sam za sebe istinito je svjedočanstvo moje: jer znam otkuda doh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.

15. Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome.

16. I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla.

17. A i u zakonu vašem u stoji napisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.

18. Ja sam koji svjedočim sam za sebe, i svjedočim za mene otac koji me posla.

19. Tada mu govorahu: Gdje je otac tvoj? Isus odgovori: Ni mene znate ni oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega.

20. Ove riječi reče Isus kod hazne Božije kad ušla u crkvu; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao čas njegov.

21. A Isus im opet reče: Ja idem i tražim tebe; i pomiješate u svojem grijehu; kud ja idem vi ne možete doći.

22. Tada rekoše židovi: Da se neće sam ubiti, što govori: kud ja idem vi ne možete doći?

23. I re e im :V i ste od nižijeh , ja sam od višijeh v i ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta.

24. Tako vam kazah da ete pom rijeti u grijesim a svojim a; jer ako ne uzvjerujete da sam ja , pom rije ete u grijesima svojim a.

25. Tada m u govorašu :K ositi? I re e im Isus:Po etak , kako vam i kažem .

26. Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji m e posla istin it je , i ja ono govorim svijetu što uh od njega.

27. N e razum ješe dakle da im govoraše za oca.

28. A Isus im re e :K ad podignete sina ovje ijega , onda ete doznati da sam ja , i da ništa sam od sebe ne inim ; nego kako m e nau i otac m oj onako govorim .

29. I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac m ene sam a; jer je svagda inim što je njem u ugodno.

30. K ad ovo govoraše , m nogi ga vjerovali .

31. Tada Isus govoraše oni je ivu tim a koji m u vjerovali : A ko vi ostanete na m ojoj besjedi , zaista ete biti u enici m oji,

32. I pozna ete istinu , i istina e vas izbaviti.

33. O dgovoriše i rekoše m u :M i smo sjeme Avramovo , i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govoriš da em o se izbaviti?

34. Isus im odgovori: Zaista , zaista vam kažem da je svaki koji in i grijeh rob grijehu .

35. A rob ne ostaje u ku i va vijek , sin ostaje va vijek .

36. Ako vas dakle sin izbavi, zaista ćete biti izbaavljeni.

37. Znam da ste sjeme Avramovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane.

38. Ja govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako inite što vidjeste od oca svojega.

39. Odgovoriše i rekoše mu: Otac je naš Avram. Isus im reče: Kad biste vidjeli djeca Avramova, inili biste djela Avramova.

40. A sad gledate mene da ubijete, ovjeka koji vam istinu kazah koju čuh od Boga: tako Avram nije inio.

41. Vi inite djela oca svojega. Tada mu rekoše: Mi nijesmo rođeni od kurvarstva: jednoga oca imamo Boga.

42. A Isus im reče: Kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me on posla.

43. Za što ne razumijete govora mogega? Jer ne možete riječi mojijeh da slušate.

44. Vaš je otac avo; i slasti oca svojega hoćete da inite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laž i otac laži.

45. A meni ne vjerujete. jer ja istinu govorim.

46. Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, za što mi vi ne vjerujete?

47. Ko je od Boga riječi Bожije sluša; za to vi ne slušate, jer nijeste od Boga.

48. Tada odgovoriše i svi ti rekoše mu: Ne govorim o li

mi pravo da si ti Sam arjanin, i da je avo u tebi?

49. Isus odgovori: U meni avo la nema, nego poštujem oca svojega; a vi mene sram otite.

50. A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi.

51. Zaista, zaista vam kažem: ko održi rije m oju ne e vidjeti sm rti do vijeka.

52. Tada mu rekoše ivu ti: Sad vidjesmo da je avo u tebi: Avram um rije i proroci, a ti govoriš: ko održi rije m oju ne e okusiti sm rti do vijeka.

53. E da li si ti ve i od oca našega Avram a, koji um rije? I proroci pom riješe: ko se ti sam gradiš?

54. Isus odgovori: Ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je m o j koji m e slavi, za kojega vi govorite da je vaš B og.

55. Ine poznajete ga, a ja ga znam; i ako re e da ga ne znam bi u laža kao vi. N ego ga znam, i rije njegovu držim.

56. Avram, otac vaš, bio je rad da vid i dan m o j; i vidje, i obradova se.

57. Tada mu rekoše ivu ti: Još ti nema pedeset godina, i Avrama li si vidio?

58. A Isus im re e: Zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se Avram rodio.

59. Tada uzeše kamenje da bace nanj; a Isus se sakri, i izi e iz crkve prošavši iz m e u njih i otide tako.

Glava 9

1. I prolaze i vidje ovjeka slijepa od ro enja

2. I zapitaše ga u enici njegovih govore: Ravi! ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep.
3. Isus odgovori: Nije on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se javedjela Božija na njemu.
4. Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: do ieno kad niko ne može raditi.
5. Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu.
6. Rekavši ovo pljunu na zemlju i na inikao od pljuvake, i pomazakalom oislijepome,
7. Ireemu: Idi u banjui se u banjui Siloamskoj (koje zna i poslan). Otide dakle i u banjui se, i doegledaju i.
8. A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: Nije li ovo onaj što sjeaše i prošaaše?
9. Jedni govorahu: On je; a drugi: Nalik je nanj. A on govoraše: Ja sam.
10. Tada mu govorahu: Kako ti se otvoriše o i?
11. On odgovori iree: Ovjek koji se zove Isus na inikao, i pomazao imoje, ireemni: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.
12. Tada mu rekoše: Gdje je on? Ree: Ne znam.
13. Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep.
14. A bješe subota kad na inii Isus kao i otvori mu o i.
15. Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im ree: Kao metnu minao i, i umih se, i vidim.
16. Tada govorahu neki od fariseja: Nije ovaj ovjek

od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu:
Kako može uvijek grješan takova udesa in iti? I
posta raspra me u njim a.

17. Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega što
ti otvorio i tvoje? A on re e: Prorok je.

18. Tada i vu ti ne vjerovaše za njega da b ješe slijep i
progleda, dok ne dozvaše roditelje onoga što je
progledao,

19. I zapitaše ih govore i: Je li ovo vaš sin za koga vi
govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi?

20. A roditelji njegov i odgovoriše im i rekoše: Znam o
da je ovo sin naš, i da se rodi slijep;

21. A kako sad vidi ne znam o; ili ko m u otvorio i m i
ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam kaže za
sebe.

22. O vo rekoše roditelji njegov i, jer se bojahu i vu ta;
jer se i vu ti bijahu dogovorili da bude odlu en od
zbornice ko ga prizna za Hrista.

23. Z a to rekoše roditelji njegov i: O n je velik i, pitajte
njega.

24. Tada po drugi put dozvaše o vjeka koji je bio
slijep, i rekoše m u: Podaj B ogu slavu; m i znam o da je
o vjek ovaj grješan .

25. A on odgovori i re e: Jeli grješan ne znam ; sam o
znam da ja bijah slijep, a sad vidim.

26. Tada m u opet rekoše: šta ti u in i? kako otvorio i
tvoje?

27. O dgovori im : Ja vam ve kazah, i ne slušaste; šta
ete opet slušati? V e ako i vi ho ete u enic i njegov i

da budete?

28. A on i ga ukoriše, i rekoše mu: Ti si učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi.

29. Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda je.

30. On uvijek odgovori i reče im: To i jest za čudo, što vi ne znate otkuda je, a on otvorio oči moje.

31. A znamo da Bog ne sluša grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu, tvori onoga sluša.

32. Od kako je svijeta nije čuveno da ko otvorio i rođenom slijepcu.

33. Kad on ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa činiti.

34. On odgovori i rekoše mu: Ti si se rodio sav u grijesima, pa zar ti nas da učiš? Istjeraše ga na polje.

35. U Isus da ga istjeraše na polje; i našavši ga reče mu: Vjeruješ li ti sina Božijega?

36. On odgovori i reče: A koje je, Gospode, da ga vjerujem?

37. A Isus mu reče: I vidio si ga, i koji govori s tobom on je.

38. A on reče: Vjerujem Gospode! I pokloni mi se.

39. I reče Isusu: Ja dođoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi.

40. I čuše ovo neki od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: E da li smo i mi slijepi?

41. Reče im Isus: Kad biste bili slijepi, ne biste imali

grijeha; a sad govorite da vidite, tako vaš grijeh ostaje.

Glava 10

1. Zaista, zaista vam kažem : ko ne ulazi na vrata u toroviji nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk;

2. A koji ulazi na vrata jest pastir ovčama:

3. njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih;

4. I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

5. A za tu inom ne e da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tu ega.

6. Ovu priu kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza.

7. Tada im re e Isus opet: Zaista, zaista vam kažem : ja sam vrata k ovčama.

8. Svikoliko ih god do e prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušашe.

9. Ja sam vrata; ko u e krozame spaš e se, i u i e i izi i e, i pašu e na i.

10. Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi: ja do oh da im aju život i izobilje.

11. Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce,

12. A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vid i vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih;

13. A najam nik bježi, jer je najam nik i ne m ari za ovce.

14. Ja sam pastir dobri, i znam svoje, i moje mene znaju.

15. K ao što m ene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem za ovce.

16. I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one m i valja dovesti; i u e glas m oj, i b i e jedno stado i jedan pastir.

17. Z a to m e otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem.

18. Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem . V last im am položiti je, i v last im am uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega.

19. Tada opet postade raspra m e u ivu tim a za ove rije i.

20. M nogi od njih govorahu: U njem u je avo, i poludio je; šta ga slušate?

21. D rugi govorahu: O ve rije i nijesu ludoga: zar m ože avo slijepim a o i otvorati?

22. A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerus alim u, i bješe zim a.

23. I hodaše Isus u crkvi po trijem u Solom unovu.

24. A ivu ti ga opkoliše, i govorahu m u: D okle eš mu iti duše naše? A ko si ti H ristos kaži nam slobodno.

25. Isus im odgovori: Ja vam kazah, pa ne vjerujete. D jela koja tvorim ja u im e oca svojega ona svjedo e za me.

26. Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojijeh ovaca, kao što vam kazah.

27. Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu.

28. I ja uim dati život vje ni, i nikad ne e izginuti, i niko ih ne e oteti iz ruke moje.

29. Otac moj koji mi ih dade ve i je od svijuju; i niko ih ne može oteti iz ruke oca mogega.

30. Ja i otac jedno smo.

31. Ako živu ti opet uzeše kamenje da ga ubiju.

32. Isus im odgovori: Mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na me?

33. Odgovoriše mu živu ti govore ti: Za dobro djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, ovjek budu ti, gradiš se Bog.

34. Isus im odgovori: Ne stoji li napisano u zakonu vašem u: ja rekoh bogovi ste?

35. Ako one nazva bogovima kojim a rije B ožija bi, i pismo se ne može pokvariti;

36. Kako vi govorite onome kojega otac posveti i poslana svijet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam sin B ožij?

37. Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte mi.

38. Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu.

39. Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izm a e

iz ruku.

40. I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršavaše; i osta ondje.

41. I mnogidoše k njemu i govorahu: Jovan ne uinim i jednoga u da, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe.

42. I mnogivjervaše ga ondje.

Glava 11

1. Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte sestre njezine.

2. (A Marija, koje brat Lazar bolovaše, bješe ona što pomaza Gospoda mirom i otrnoge njegove svojom kosom.)

3. Onda poslaše sestre k njemu govoreći: Gospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je.

4. A kad u Isus, reče: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se proslavi sin Božij sine.

5. A Isus ljubljaha Martu i sestru njezinu i Lazara.

6. A kad u da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe.

7. A potom reče uenicima: Hajdem o opet u Judeju.

8. Uenicima rekoše: Ravi! sad Judejci šadijahu da te ubiju kam enjem, pa opet hoćeš da ideš onamo?

9. Isus odgovori: Nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spoti se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta;

10. A ko ide no u spoti se, jer nema vidjela u njemu.

11. Ovo kaza i po tom reče im: Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim.

12. Onda mu rekoše u enicini govori: Gospode! ako je zaspao, ustaje.

13. A Isus im reče za smrt njegovu, a oni išljahu da govori za spavanje sna.

14. Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije.

15. Imilo mi je vas radi što nijesam bio onamo da vjerujete: nego hajdemo k njemu.

16. Onda Toma, koji se zvaše Blišanac, reče uenicima: Hajdemo imi da pomremo s njim.

17. A kad dođe Isus, naega a on većetiri dana u grobu.

18. (A Vitanija bješe blizu Jerusalama oko petnaest po trkališta.)

19. Imnogi od Judejaca bijahu došli k Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovijem.

20. Kad Marta dakle u da Isus ide, iziđe predanj, a Marija sjedae doma.

21. Onda reče Marta Isusu: Gospode! da si bio ovdje ne bi moj brat umr'o.

22. A isad znam da što zaišteš u Boga da e ti Bog.

23. Isus joj reče: Brate tvoje ustati,

24. Marta mu reče: Znam da e ustati o vaskrseniju, u posljednji dan.

25. A Isus joj reče: Ja sam vaskrsenije i živo t: koji

vjeruje mene ako i umre življe.

26. I mi jedan koji živi i vjeruje mene ne će umrijeti va vijek. Vjeruješ li ovo?

27. Re em u: Da, Gospode! ja vjerovah da si ti Hristos sin Božij koji je trebao da dođe na svijet.

28. I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreći: učitelj je došao, i zove te.

29. A ona kako u, usta brzo i otide k njemu;

30. Jer Isus još ne bijaše došao u selo, nego bijaše na onom mjestu gdje ga sreće Marta.

34. A Judejci onda koji bijahu s njom u kući i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i izađe, po oše za njom govoreći da ide na grob da plače onamo.

32. A Marija kako dođe gdje bijaše Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreći mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umr'o moj brat.

33. Onda Isus kad je vidje gdje plače, i gdje plau Judejci koji do oše s njom, zgrozi se u duh, i sam postade žalostan.

34. I reče: Gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš.

35. Udariše suze Isusu.

36. Onda Judejci govorahu. Gledaj kako ga ljubljše.

37. A neki od njih rekoše: Nemogaše li ovaj koji otvorio i slijepcu učiniti da i ovaj ne umre?

38. A Isus opet se zgrozi u sebi, i dođe na grob; a bijaše pećina, i kam en ležашe na njoj.

39. Isus reče: Uzmite kamenu. Reče mu Marta, sestra onoga što je umr'o. Gospode! veš smrdi; jer su etiri dana kako je umr'o.

40. Isus joj reče: Ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjet ćeš slavu Boga?

41. Uzeše dakle kamenu gdje ležao; a Isus podiže oči gore, i reče: Oče! hvala ti što si me uslišio.

42. A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoje, da vjeruju da si me ti poslao.

43. I ovo rekavši zovnu iza glasa: Lazare! izi i na polje.

44. I izi e mrtvac obavijen platnom po rukama i nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reče: Razdrižite ga i pustite nek ide.

45. Onda mu nogi od Judejaca koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta učinio Isus, vjerovaše ga.

46. A neki od njih otiđoše k farisejima i kazaha im šta učinio Isus.

47. Onda glavari sveštenici i fariseji sabraše skupštinu, i govorahu: šta ćemo initi? ovjek ovaj inim noga udesa.

48. Ako ga ostavimo tako, svi će ga vjerovati: pa e do i Rimljani i uzeti nam zemlju i narod.

49. A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bijaše poglavar sveštenika, reče im: Vi ne znate ništa;

50. Ine mislite da je nama bolje da jedan ovjek umre za narod, nego li da narod sav propadne.

51. A ovo ne re e sam od sebe, nego, budu i poglavar svešten i ki one godine, prore e da Isusu valja um rijeti za narod;

52. I ne sam o za narod, nego da i rasijanu djecu B ožiju skupi u jedno.

53. O d toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju.

54. A Isus više ne ho aše javno po Judejcim a, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem , i ondje ho aše s u enicim a svojim a.

55. A bješe blizu pasha ivutska, i m nogi iz onoga kraja do oše u Jerusolim prije pashe da se o iste.

56. Tada tražahu Isusa, i stoje i u crkvi govorahu m e u sobom : šta m islite vi za što ne dolazi na praznik?

57. A glavari svešten i ki i fariseji izdaše zapov ijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

Glava 12

1. A Isus prije pashe na šest lana do e u V itan iju gdje bješe Lazar što um rije, koga podiže iz m rtv ijeh

2. O ndje m u pak zgotov iše ve eru, i M arta služaše, a i Lazar sje aše s njim za trpezom ;

3. A M arija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a ku a se napuni m irisa od mira.

4. O nda re e jedan od u enika njegov ijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade:

5. Za što se ovo m iro ne prodade za trista groša i ne

dade siromasima?

6. A ovo ne re e što se staraše za sirom ahe, nego što bješe lupež, i im aše kov eži , i nošaše što se m etaše unj.

7. A Isus re e: Ne dirajte u nju; ona je to pohranila za dan mojega pogreba:

8. Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

9. Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje, i do oše ne sam o Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podiže iz m rtv ijeh .

10. A glavari svešteni ki dogovoriše se da i Lazara ubiju;

11. Jer m nogi njega radi i i ahu iz Judeje i vjerovahu Isusa.

12. A sutradan mnogi od naroda koji bješe došao na praznik , uvši da Isus ide u Jerusalem

13. uzeše grane od finika i izi oše m u na susret, i vikahu govore i: O sana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev.

14. A Isus našavši m agare usjede nanj, kao što je pisano:

15. Ne boj se kre i /k eri?, prim . pri/ S ionova, evo car tvoj ide sjede i na m agaretu .

16. A li ovo u enici njegovine razum ješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opom enuše da ovo bješe za njega pisano , i ovo m u u in iše .

17. A narod svjedo aše koji bješe prije s njim kad

Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvih.

18. Za to ga isreće narod, jer ušće da on uđi u Jeruzalem.

19. A fariseji govoraše mu u sobi: Vidite da ništa ne pomaze? Gle, svijet ide za njim.

20. A bijaše neki grčki među onima koji bijaše došli na praznik da se mole Bogu.

21. Ovi dakle pristupiše k Filipu, koji bijaše iz Galilejske, i moljahu ga govoreći: Gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa.

22. Dođe Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kazaše Isusu.

23. A Isus odgovori im govoreći: Dođe sada se proslavi sin čovječiji.

24. Zaista, zaista vam kažem: ako zrna pšenično padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi:

25. Koji ljubi dušu svoju izgubi je, a ko mrzi dušu svoju na ovom svijetu, sačuvaje je za život vječni.

26. Ko meni služi, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga će poštovati otac moj.

27. Sad je duša moja žalosna; išta da kažem? Oče! sačuvaj me od ovoga časa; ali za to dođoh na ovaj.

28. Oče! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: I proslavio sam, i opet ću proslaviti.

29. A kad u narod koji stajaše, govoraše: Grom

zagrm i; a drugi govoraahu: A n eo m u govori.

30. Isus odgovori i re e: O vaj glas ne bi mene radi nego naroda radi.

31. Sad je sud ovom e svijetu: sad e biti istjeran knez ovoga svijeta na polje.

32. I kad ja bude podignut od zem lje, sve u privu ik sebi.

33. A ovo govoraše da pokaže kakvom e sm rti umrijeti

34. N arod m u odgovori. M i usm o iz zakona da e H ristos ostati va vijek; kako ti govoriš da se sinu ovje ijem u valja podignuti? K o je taj sin ovje ij?

35. A Isus im re e: Još je m alo vrem ena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide.

36. Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. R ekavši ovo Isus otide i sakri se od njih.

37. A ko je i inio to lika udesa pred njim a, opet ga ne vjerovahu;

38. D a se zbude rije Isaije proroka koji re e: Gospode! ko vjerova govorenju našem u? i ruka Gospodnja kome se otkri?

39. Z a to ne m ogahu vjerovati, jer opet re e Isaija:

40. Z aslijepio je o injihove i okam enio srca njihova, da ne vide o im a ni srce razum iju, i ne obrate se da ih iscijelim.

41. O vo re e Isaija kad vidje slavu njegovu i govori za

njega.

42. Ali opet i od knezova m nog i ga vjero vaše; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice;

43. Jer im ve m a om ilje slava ljudska nego slava B ožija.

44. A Isus povika i re e: K o m ene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla;

45. I ko vidi mene vidi onoga koji me posla.

46. Ja do oh vidjelo na svijet, da ni jedan koji m e vjeruje ne ostane u tami.

47. I ko u je m o je rije i i ne vjeruje, ja m u ne u suditi; jer ja ne do oh da sudim svijetu, nego da spasem svijet.

48. K oji se odri e m ene, i ne prim a rije i m ojjih, im a sebi sudiju: rije koju ja govorih ona e m u suditi u posljednji dan;

49. Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on m i dade zapovijest šta u kazati i šta u govoriti.

50. I znam da je zapovijest njegova život vje ni. što ja dakle govorim onako govorim kao što m i re e otac.

Glava 13

1. A pred praznik pashe, znaju i Isus da m u do e as da prije e iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja iz ljubii.

2. I po ve eri kad ve avo bješe m etnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda,

3. Z naju i Isus da m u sve otac dade u ruke, i da od

Boga izi e, i k Bogu ide,

4. U stade od ve ere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže;

5. Po tom usu vodu u umivaonicu, i po e prati noge u enicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut.

6. Onda do e k Simonu Petru, i on mu re e: Gospode! zar ti moje noge da opereš?

7. Isus odgovori i re e mu: što ja inim ti sad ne znaš, ali eš poslije doznati.

8. Re e mu Petar: Nikad ti ne eš oprati mojih nogu. Isus mu odgovori: Ako te ne operem nem aš dijela samnom.

9. Re e mu Simon Petar: Gospode! ne sam o noge moje. nego i ruke i glavu.

10. Isus mu re e: O pranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav isti; i vi ste isti, ali ne svi.

11. Jer znadijaše izdajnika svojega, za to re e: Nijeste svi isti.

12. A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu re e im : Znate li što ja u inih vama?

13. Vi zovete mene u iteljem i Gospodom ; i pravo velite: jer jesam.

14. Kad dakle ja oprah vama noge Gospodiu itelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge.

15. Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako inite kao što ja vama u inih.

16. Zaista, zaista vam kažem : nije sluga ve i od gospodara svojega, niti je poslanik ve i od onoga koji

ga je poslao.

17. Kad ovo znate, blago vam a ako ga izvršujete.

18. Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podiže petu svoju na me.

19. Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujte da sam ja.

20. Zaista, zaista vam kažem : koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima onoga koji me posla.

21. Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjedo i i re e: Zaista, zaista vam kažem : jedan izme u vas izda me.

22. Onda se u enici zgleдахu me u sobom, i u ahu se za koga govori.

23. A jedan od u enika njegovijeh, kojega Isus ljubljaše, sje aše za trpezom na krilu Isusovu.

24. Onda nam aže na njega Simon Petar da zapita ko bito bio za koga govori.

25. A on leže na prsi Isusove i re em u: Gospode! ko je to?

26. Isus odgovori: Onaj je kom e ja um o ivši zalogaj dam. I um o ivši zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome.

27. I po zalogaju tada u e u njega sotona. Onda mu re e Isus: šta iniš inibrže.

28. A ovo ne razum je niko od onijeh što sje ahu za trpezom za što mu re e.

29. A nekim išljahu, budu i da u Jude bješe kesa, da mu Isus reče: kupi što treba za praznik; ili da da što siromasnim a.

30. A on uzevši zalogaj odmah iziđe; a bješe noć.

31. Kad on iziđe, onda Isus reče: Sad se proslavi sin ovještij, i Bog se proslavi u njemu.

32. Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

33. Dječice! još sam malo s vama; tražite me, i kao što rekoh Judejcima: kuda ja idem vine možete doći, i vama govorim sad.

34. Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.

35. Po tome svi poznati da ste moji uenici ako uzimate ljubav među sobom.

36. Reče mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: Kuda ja idem ne možeš sad i izamnom, ali ćeš poslije po izamnom.

37. Petar mu reče: Gospode! za što ne mogu sad i izatobom? dušu u svoju položiti za te.

38. Odgovori mu Isus: Dušu li ćeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kaže: neće pijetao zapjevati dok me se triput ne odrečeš.

Glava 14

1. Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte.

2. Mnogi su stanovi u kući oca mojeg. A da nije tako,

kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto.

3. Kad otidem i pripravim vam mjesto, opet uđite, i uzeću vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

4. I kuda ja idem znate, i put znate.

5. Reče mu Toma: Gospode! ne znam o kuda ideš; i kako ćemo o put znati?

6. Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko ne uđe otk oću do kroza mene.

7. Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i odsele poznajete ga, i vidjeste ga.

8. Reče mu Filip: Gospode! pokaži nam oca, i biće nam dosta.

9. Isus mu reče: Toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca?

10. Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Riječi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela.

11. Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima.

12. Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on će tvoriti, i veća od ovijeh tvoriti: jer ja idem k ocu svojem;

13. I šta god zaištete u oca u ime moje, ono će vam uiniti, da se proslavi otac u sinu.

14. I ako što zaištete u ime moje, ja ću uiniti.

15. Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite.

16. I ja u umoliti oca, i da e vam drugoga utješitelja da bude s vama va vijek:

17. D uha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama e biti.

18. Ne u vas ostaviti sirotne; do i u k vama.

19. Još malo, i svijet mene više ne e vidjeti; a vi ete me vidjeti; jer ja živim, i vi ete živjeti.

20. U onaj ete vidan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama.

21. Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni ima e k njem u ljubav oca moj; i ja u imati ljubav k njem u, i javi u mu se sam.

22. Re e m u Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da eš se nama javiti, a ne svijetu?

23. Isus odgovori i re e m u: Ko ima ljubav k meni, drža e rije moju; i oca moj ima e ljubav k njem u; i k njem u em o do i, i u njega em o se staniti.

24. Koji nema ljubav k meni ne drži mojih rije i; a rije što u jete nije moja nego oca koji me posla.

25. Ovo vam kazah dok sam s vama.

26. A utješitelj D uh sveti, kojega e otac poslati u ime moje, on e vas nau iti svemu i napom enu e vam sve što vam rekoh.

27. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji.

28. Uste da vam ja kazah: idem, i do i u k vam a. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: ide k ocu; jer je otac m o j v e i o d mene.

29. I sad vam kazah, prije dok se nije zbililo, da vjerujete kad se zbude.

30. V e n e u m n o g o g o v o r i t i s v a m a; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa.

31. N ego da v i d i s v i j e t d a i m a m l j u b a v k o c u, i k a o š t o mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

Glava 15

1. Ja sam pravi okot, i otac je m o j v i n o g r a d a r:

2. Svaku lozu na m e n i k o j a n e r a a r o d a o d s j e i e j e; i svaku koja ra a r o d o i s t i e j e d a v i š e r o d a r o d i.

3. V i s t e v e o i š e n i r i j e j u k o j u v a m g o v o r i h.

4. B u d i t e u m e n i i j a u u v a m a. K a o š t o, l o z a n e m o ž e r o d a r o d i t i s a m a o d s e b e a k o n e b u d e n a o k o t u, t a k o n i v i a k o u m e n i n e b u d e t e.

5. Ja sam o k o t a v i l o z e: i k o j i b u d e u m e n i i j a u n j e m u o n e r o d i t i m n o g i r o d: jer bez m e n e n e m o ž e t e i n i t i n i š t a.

6. K o u m e n i n e o s t a n e i z b a c i e s e n a p o l j e k a o l o z a, i o s u š i e s e, i s k u p i e j e, i u o g a n j b a c i t i, i s p a l i t i.

7. A k o o s t a n e t e u m e n i i r i j e i m o j e u v a m a o s t a n u, š t a g o d h o e t e i š t i t e, i b i e v a m.

8. T i j e m e s e o t a c m o j p r o s l a v i t i, d a r o d m n o g i r o d i t e; i b i e t e m o j i u e n i c i.

9. Kao što otač im a ljubav k m eni, i ja im am ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj.

10. Ako zapovijesti m oje uzdržite osta ete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj.

11. Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni.

12. Ovo je zapovijest m oja da im ate ljubav m e u sobom , kao što ja im adoh ljubav k vam a.

13. Od ove ljubavi niko ve e nem a, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje.

14. Vi ste prijatelji m oji ako tvorite što vam ja zapovijedam.

15. Više vas ne nazivam slugam a; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što uh od oca svojega.

16. Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da što god zaištete u oca u im e m oje da vam da.

17. Ovo vam zapovijedam da im ate ljubav m e u sobom.

18. Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas.

19. Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, za to mrzi na vas svijet.

20. O pom injite se rije i koju vam ja rekoh: m ije sluga ve i od gospodara svojega. Ako m ene izgnaše, i vas e

izgnati; ako m oju rije održaše, i vašu e održati.

21. A li sve e vam ovo in iti za im e m oje, jer ne poznaju onoga koji me posla.

22. D a nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha im ali; a sad izgovora ne e im ati za grijeh svoj.

23. Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi.

24. D a nijesam bio djela tvorio m e u njim a kojijeh niko drugi ne tvori, ne bi grijeha im ali: a sad i vid ješe, i om rznuše na m ene i na oca m oje ga.

25. A li da se zbude rije napisana u zakonu njihovom: om rznuše na m ene ni za što .

26. A kad do e utješitelj, koga u vam poslati od oca, D uh istine, koji od oca izlazi, on e svjedo iti za mene.

27. A i vi ete svjedo iti, jer ste od po etka sa m nom .

Glava 16

1. Ovo vam kazah da se ne sablaznite.

2. Izgoni e vas iz zbornica; a do i e vrijeme kad e svaki koji vas ubije m isliti da B ogu službu in i

3. I ovo e in iti, jer ne poznaše oca ni m ene.

4. N ego vam ovo kazah kad do e vrijeme da se opomenete ovoga da vam ja kazah; a isprva ne kazah ovo, jer bijah s vama.

5. A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš?

6. N ego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše.

7. Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem : jer ako ja ne idem , utješitelj ne e do ik vam a; ako li odem , posla u ga k vam a.

8. I kad on do e pokara e svijet za grijeh , i za pravdu , i za sud:

9. Za grijeh dak le što ne vjeruju m ene ;

10. A za pravdu što idem k ocu svojem u , i više m e ne ete vidjeti;

11. A za sud što je knez ovoga svijeta osu en.

12. Još vam m nogo im am kazati; ali sad ne m ožete nositi.

13. A kad do e on , D uh istine , uputi e vas na svaku istinu ; jer ne e od sebe govoriti , nego e govoriti što u je , i javi e vam što e biti u napredak .

14. O n e m e proslaviti , jer e od m ojeg a uzeti , i javi e vam :

15. Sve što im a otac m oje je : za to rekoh da e od mojeg a uzeti , i javiti vam .

16. Još m alo , i ne ete m e vidjeti , i opet m alo , pa ete m e vidjeti : jer idem k ocu .

17. A neki od u enika njegovijeh rekoše m e u sobom : šta je to što nam kaže : još m alo , i ne ete m e vidjeti , i opet m alo , pa ete m e vidjeti ; i : ja idem k ocu ?

18. G ovorahu dak le : šta je to što govori : m alo ? ne znam o šta govori .

19. A Isus razum je da š adijahu da ga zapitaju , pa im re e : Za to li se zapitu jete m e u sobom što rekoh : još m alo i ne ete m e vidjeti , i opet m alo pa ete m e

vidjeti?

20. Zaista, zaista vam kažem da ete vi zaplakati i zaridati, a svijet e se radovati; i vi ete žalosni biti, ali e se vaša žalost okrenuti na radost.

21. žena kad ra a trpi muku; jer do e as njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti, jer se rodi ovjek na svijet.

22. Tako i vidakle imate sad žalost; ali u vas opet vidjeti, i radova e se srce vaše, i vaše radosti niko ne e uzeti od vas;

23. I u onaj dan ne ete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kažem da što god uzistete u oca u ime moje, da e vam .

24. Doslje ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primiete, da radost vaša bude ispunjena.

25. Ovo vam govorih u priam a; ali e do i vrijeme kad vam više ne u govoriti u priam a, nego u vam upravo javiti za oca.

26. u onaj ete dan u ime moje zaiskati, i ne velim dam da u ja umoliti oca za vas;

27. Jer sam otac im a ljubav k vam a kao što vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga izi oh.

28. Izi oh od oca, i do oh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu.

29. Rekoše m u u enici njegovi: E to sad upravo govoriš, a pri e nikakve ne govoriš.

30. Sad znam o da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. Po tom e vjerujem o da si od Boga izišao .

31. Isus im odgovori: Zar sad vjerujete?

32. Evo ide as, i ve je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom.

33. Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu ete im ati nevo lju ; ali ne bojte se, jer ja nadv ladah svijet.

Glava 17

1. O vo govori Isus, pa pod iže o i svoje na nebo i re e: O e! do e as, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe;

2. K ao što si m u dao vlast nad svak ijem tijelom da svem u što si m u dao da život vje ni.

3. A ovo je život vje ni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

4. Ja tebe proslavi h na zem lji: posao svrših koji si m i dao da radim.

5. I sad proslavi ti m ene, o e, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade.

6. Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih m eni dao, i tvoju rije održaše.

7. Sad razum ješe da je sve što si m i dao od tebe.

8. Jer rije i koje si dao m eni dadoh im ; i oni prim iše, i poznadoše istinito da od tebe izi oh, i vjero vaše da si me ti poslao.

9. Ja se za njih molim: ne molim se za (sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

10. I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavi h u

njima.

11. I više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. O e sveti! sa uvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

12. Dok bijah s njim a na svijetu, ja ih uvah u ime tvoje; one koje si mi dao sa uvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo.

13. A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.

14. Ja im dadoh rije tvoju; i svijestom rznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta.

15. Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sa uvašoda zla.

16. Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od svijeta.

17. O sveti ih istinom svojom: rije je tvoja istina.

18. Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet

19. Ja posve ujem sebe za njih, da ionibudu osveeni istinom.

20. Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rije i radi.

21. Da svi jedno budu, kao ti, o e, što si u meni i ja u tebi; da i oni nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao.

22. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da bude jedno kao mi što smo jedno.

23. Ja u njima i ti u meni: da budu sa svijem u jedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k

njima kao i k meni što si ljubav imao .

24.0 e! ho u da ioniko je si mi dao budu sam nom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta.

25.0 e pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao.

26. I pokazah im ime tvoje, i pokazahu: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

Glava 18

1. I rekavši ovo Isus izi e su enicima svojijem preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji u e oni u enicinijegovi.

2. A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus esto skupljaše ondje su enicima svojijem .

3.0 nda Juda uze etu i od glavara sveštenikijeh i fariseja mome. i do e onamo s fenjerima i sa svijem a isoružjem .

4. A Isus znaju i sve što e biti od njega izi e i re e im : Koga tražite?

5.0 dgovoriše mu: Isusa Nazareanina. Isus im re e: Ja sam . A snjim a stajaše i Juda koji ga izdavaše.

6. A kad im re e: Ja sam ; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju.

7.0 nda ih opet zapita Isus. Koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareanina.

8. Isus im odgovori: Kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu.

9. Da se izvrši rije što re e: Ne izgubih ni jednoga od

onijeh koje si mi dao.

10. A Simon Petar im aše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenikoga, i odsije mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho.

11. Onda reče Isus Petru: Zadjeni nož u nožnice. ašu koju mi dade otac zar da je ne pijem?

12. A etaivojvoda imomci ivutski uhvatiše Isusa i svezaše ga,

13. I odvedoše ga najprije Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar svešteniki one godine.

14. A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan ovjek nego narod da propadne.

15. Za Isusom pak i aše Simon Petar i drugi uenik; a uenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenikoga i ues Isusom u dvor poglavara sveštenikoga;

16. A Petar stajaše na polju kod vrata. Onda iziđe onaj uenik što bješe poznat kod poglavara sveštenikoga i reče vratarici te uvede Petra.

17. Onda reče sluškinja vratarica Petru: Daj nisi i ti uenik onoga ovjeka? On reče: Nijesam.

18. A sluge imomci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zimaa; a i Petar stajaše snjim a i grijaše se.

19. Poglavar pak svešteniki zapita Isusa za uenike njegove i za njegovu nauku.

20. Isus mu odgovori: Ja govorih javno svijetu, ja svagda uih u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih.

21. Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znadu šta sam ja govorio.

22. A kad on ovo reče, jedan od momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reče: Zar tako odgovaraš poglavaru sveštenikom e?

23. Isus mu odgovori: Ako zlo rekoh, dokaži da je zlo; ako li dobro, za što me biješ?

24. I Ana ga posla svezana Kajafi poglavaru sveštenikom e.

25. A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: da nisi i ti od učenika njegovih? A on se odreče i reče: Nijesam.

26. Reče jedan od slugu poglavara sveštenikoga koji bješe rođak onome što mu Petar odsije u uho: Ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim.

27. Onda se Petar opet odreče; i odmah pijetao zapjeva.

28. A Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. A li bješe jutro, i oni ne uoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

29. Onda Pilat iziđe k njima na polje i reče: Kakovu krivicu iznosite na ovoga ovjeka?

30. Odgovoriše mu i rekoše: Kad on ne bi bio zločinac ne bismo ga predali tebi?

31. A Pilat im reče: Uzmite ga vi i po zakonu svojem u sudite mu. A židovi mu rekoše: Mi ne smijemo nikoga pogubiti.

32. Da se zbude rije Isusova koju reče kazuju i

kakvom e smrti umrijeti.

33. Onda u e Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i re e mu: Ti si car Judejski?

34. Isus m u odgovori: G ovoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za m ene?

35. Pilat odgovori: Z ar sam ja ivutin? R od tvoji glavari svešten i ki predaše te m eni; šta si u inio?

36. Isus odgovori: Carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan ivu tim a; ali carstvo moje nije odavde.

37. Onda m u re e Pilat: D ak le m si ti car? Isus odgovori: T i govoriš da sam ja car. Ja sam za to ro en i za to do oh na svijet da svjedo im istinu. I svaki koji je od istine sluša glas m oj.

38. R e e m u Pilat: šta je istina? I ovo rekavši izi e opet k ivu tim a, i re e im : Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu.

39. A u vas je obi aj da vam jednoga pustim na pashu, ho ete li dak le da vam pustim cara Judejskoga?

40. Onda svi povikaše opet govore i: N e ovoga, nego V aravu. A V arava b ješe hajduk .

Glava 19

1. T ada dak le Pilat uze Isusa i šiba ga.

2. I vojnici spletavši vijenac od trnja m etnuše m u na glavu i obukoše m u skrletnu haljinu ,

3. I govorahu: Dobro jutro, care Judejski! i bijahu ga po obrazima.

4. Onda Pilat izi e opet na polje, i re e im :Evo ga izvodim k vama na polje da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice.

5. A Isus izi e na polje pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljini. I re e im Pilat: Evo ovjeka!

6. A kad ga vidješe glavari svešteni ki i m om ci, povikaše govore i: Raspni ga, raspni. Pilat im re e: Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice.

7. O dgovoriše m u ivuti: M i im am o zakon i po zakonu našem u valja da um re, jer na ini sebe sinom B ožijim .

8. K ad dak le Pilat u ovu rije , poboja se ve m a.

9. I opet u e u sudnicu, i re e Isusu: O dak le si ti? A Isus mu ne dade odgovora.

10. A Pilat m u re e: Z ar m eni ne govoriš? ne znaš li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te?

11. Isus odgovori: Ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; za to onaj ima ve i grijeh koji m e predade tebi.

12. O d tada gledaše Pilat da ga pusti. A li ivuti vikahu govore i: A ko ovoga pustiš nijesi prijatelj esaru. Svak i koji sebe carem gradi protiv i se esaru.

13. Pilat dak le uvši ovu rije izvede Isusa na polje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove kaldm a a ivutski G avata.

14. A bješe petak u o i pashe oko šestoga sahata: i Pilat re e ivu tim a: Evo car vaš.

15. A oni vikahu: U zm i, uzm i raspni ga. Pilat im re e:

Zar cara vašega da razapnem ? O dgovoriše glavari svešteni ki: m inem amo cara osim esara.

16. Tada im ga dakle predade da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše.

17. Inose i krst svoj izi e na m jesto koje se zove košturnica a ivutski Golgota.

18. Ondje ga razapeše i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi.

19. Pilat pak napisa i natpis i metnu na krst; a bješe napisano : Isus Nazare anin car Judejski.

20. I ovaj natpis itaše m nogi od ivuta; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano ivutski, Grki, Latinski.

21. A ivutski glavari svešteni ki govorahu Pilatu : Ne piši: car Judejski, nego da sam re e: ja sam car Judejski.

22. Pilat odgovori: što pisah pisah .

23. A vojnici kad razapeše Isusa uzeše njegove haljine i na in iše etiri dijela, svakom e vojniku po dijel, i dolam u : a dolam a ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna.

24. Onda rekoše m e u sobom : Da je ne derem o , nego da bacim o kocke za nju kom e e dopasti. Da se zbude pismo koje govori: Razdijeliše haljine moje m e u sobom , i za dolam u moju baciše kocke. Vojnici dakle tako u in iše.

25. A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalena.

26. A Isus vidjevši m ater i u enika koga ljub ljaše gdje

sto je re e m ateri svojoj: ženo! eto ti sina!

27. Po tom re e u eniku: E to ti m atere! I od onoga asa uze je u enik k sebi.

28. Po tom znaju i Isus da se ve sve svrši, da se zbude pism o re e: žedan sam.

29. Ondje stajaše sud pun octa; a oni napuniše sun er octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustim a njegovijem.

30. A kad prim i Isus ocat re e: Svrši se: I prek lonivši glavu predade duh.

31. A budu i da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu (jer bijaše velik dan ona subota), ivu ti m oliše Pilata da im preb iju golijeni pa da ih skinu.

32. Onda do oše vojnici, i prvom e dak le preb iše golijeni i drugome raspetome s njim.

33. A došavši na Isusa, kad ga vidješe da je ve um r'o, ne preb iše m u golijeni:

34. Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah izi e krv i voda.

35. I onaj što vidje posvjedo i, i svjedo anstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete.

36. Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: Kost njegova da se ne prelomi.

37. I opet drugo pism o govori: Pogleda e onoga koga probodoše.

38. A po tom Josif iz A rim ateje, koji bješe u enik Isusov ali krdom od straha ivu tskog, m oli Pilata da

uzme tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda dođe i uzme tijelo Isusovo.

39. A dođe i Nikodim, koji prije dolazi k Isusu noću, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara.

40. I uzme tijelo Isusovo, i obavije ga platnom smirisima, kao što je običaju židovi da ukopavaju.

41. A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, i u vrtu grobnov, u koji niko nikad ne bješe metnut.

42. Onda je dakle petka radi židovskog, jer bješe blizu groba, metnuše Isusa.

Glava 20

1. A u prvi dan nedjelje dođe Marija Magdalena na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba.

2. Onda otiđe, i dođe k Simonu Petru i k drugom učeniku koga ljubljahu Isus, i reče im: Uzeše Gospoda iz groba, i ne znamo gdje ga metnuše.

3. A Petar i žid i drugi učenik, i po ošeka grobu.

4. Trahu pak oba zajedno, i drugi učenik trčahu brže od Petra, i dođe prije ka grobu.

5. I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uđe.

6. Dođe pak Simon Petar za njim, i uđe u grob, i vidje haljine same gdje leže,

7. I ubrus koji bješe na glavi njegovoj ne sa haljinama da leži nego osobito savitna jednom mjestu.

8. Tada dakle uđe i drugi učenik koji najprije dođe ka grobu, i vidje i vjerova.

9. Jer još ne znadijahu pisma da njemu valja ustati iz mrtvih.

10. Onda otidoše opet u enicidoma.

11. A Marija stajaše na polju kod groba i plakaše. I kad plakaše nadviri se nad grob,

12. I vidje dva anđela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan o glavu a jedan o nogu gdje bješe ležalo tijelo Isusovo.

13. I rekoše joj oni: ženo! što plačeš? Re e im: Uzeše Gospoda mojeg, i ne znam gdje ga metnuše.

14. I ovo rekavši obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji i ne znadijaše da je Isus.

15. Isus joj reče: ženo! što plačeš? koga tražiš? A ona misle i da je vrtar reče mu: Gospodine! ako si ga ti uzeo kaži mi gdje si ga metnuo, i ja ću ga uzeti.

16. Isus joj reče: Marija! A ona obazrevši se reče mu: Ravuni! koje znaš i učitelju.

17. Re e joj Isus: Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k ocu svojem; nego idi k braćim ojoj, i kaži im: vraćam se k ocu svojem i ocu vašem, i Bogu svojem i Bogu vašem.

18. A Marija Magdalina otide, i javi u enicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo.

19. A kad bi uveče onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu u enicini skupili od straha ivuetskoga, dođe Isus i stade na srijedu i re e im: Mir vam.

20. I ovo rekavši dunu, i re e im: Primite Duh sveti.

23. Kojima oprostite grijeha, oprostite im se; i kojima zadržite, zadržite se.

24. A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše ondje s njima kad dođe Isus.

25. A drugim u uenicigovorahu: Vidjehmo Gospoda. A oni im reče: Dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova; neću vjerovati.

26. I poslije osam dana opet bijahu uenicinjegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade među njima i reče: Mirava.

27. Po tom reče Tomi: Pruži prst svoj amo i vi i ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran.

28. I odgovori Tom i reče mu: Gospod moji Bog moj.

29. Isus mu reče: Pošto me vidje vjerovao si: blago onima koji ne vidješe i vjerovali su.

30. A im noga druga udesa uini Isus pred uenicima svojijem koja nisu pisana u knjizi ovoj.

31. A ova se napisala, da vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujete i imate život u ime njegovo.

Glava 21

1. Poslije toga opet se javi Isus uenicima svojijem namoru Tiverijadskom. A javi se ovako:

2. Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanilo iz Kane Galilejske, i sinovi

Zevedejevi, i druga dvojica od učenika njegovih.

3. Reče im Simon Petar: Idem da lovim ribu. Rekoše mu: Idem o i m i s tobom. Onda izi oše i odmah sjedoše u la u, ionu no ne uhvatiše ništa.

4. A kad bi jutro, stade Isus na brijegu; ali učenici ne poznaše da je Isus.

5. A Isus im reče: Djeco! da što imate za jelo? Odgovoriše mu: Nemamo.

6. A on im reče: Bacite mrežu s desne strane lađe, i na i ete: Onda baciše, i ve namogahu izvući je od mnoštva ribe.

7. Onda učenic onaj koga ljubljāše Isus reče Petru: To je Gospod. A Simon Petar kad u da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i sko i u more.

8. A drugi učenici do oše na lađu, jer ne bješe daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vuku i mrežu s ribom.

9. Kad dakle izljezoše na zemlju, vidi ješegoganj naložen, i na njemu metnutu ribu i hljeb.

10. Isus im reče: Prinesite od ribe što sad uhvatiste.

11. A Simon Petar u e i izvu e mrežu na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža.

12. Isus im reče: Hodite objedujte. A ni jedan od učenika ne sm jedijaše da ga pita: Ko si ti? vide i da je Gospod.

13. A do+e i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu.

14. Ovo se ve tre i put javi Isus učenicima svojijem

pošto ustade iz mrtvih .

15. A kad objedovaše, reče Isus Simonu Petru: Simonu Jonin! Ljubiš li me veće nego ovi? Reče mu: Da, Gospode! ti znaš da te ljubim . Reče mu Isus: Pasi jaganjce moje.

16. Reče mu opet drugom: Simonu Jonin! Ljubiš li me? Reče mu: Da, Gospode! ti znaš da te ljubim . Reče mu Isus: Pasi ovce moje.

17. Reče mu trećem: Simonu Jonin! Ljubiš li me? A Petar osta žalostan što mu reče trećem: Ljubiš li me? i reče mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim . Reče mu Isus: Pasi ovce moje.

18. Zaista, zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam, i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širi ćeš ruke svoje i drugi će te opasati i odvesti kuda nećeš.

19. A ovo reče pokazujući kakom će smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reče mu: Hajde za mnom .

20. A Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj uenik koga Isus ljubljaoše, koji inače eri liježe na prsini njegove i reče; Gospode! ko je taj koji će te izdati?

21. Vidjevši Petar ovoga reče Isusu: Gospode! a šta će ovaj?

22. Isus mu reče: Ako hoće da on ostane dok ja ne dođem, što je tebi do toga? Ti hajde za mnom .

23. Ondazi će ova riječ me u braćom a onaj uenik neće umrijeti; ali Isus neće njemu da neće umrijeti, nego: Ako hoće da ostane dok ja ne dođem, što je tebi do toga?

24. Ovo je onaj uenik koji svjedoči za ovo, koji i

napisa ovo: i znam o da je svjedoanstvo njegovo
istinito.

25. A ima i drugo mnogo što u in i Isus, koje kad bi se
redom popisalo ni u sami svijet, mislim ne bi mogle
stati napisane knjige. Amin.